775/07

Den 25. juni 2007 blev i sag nr. 70.154:

xxxx xxxxxx xxxx
xxxx xxxxxx xxxxxx
xxxxxxx
xxxx xxxx xxxxxxxx xxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har haft ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager ved sin advokat over den af selskabet fastsatte méngrad i forbindelse med et ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at de anmeldte følgeskade må anses for opstået ved to selvstændige ulykkestilfælde i 2004 og 2006 og dermed efter forsikringens ophør den 26/12 2000.

Klageren gør gældende, at de nye ulykkestilfælde er en følge af et ulykkestilfælde, der skete i 1997, idet de nye ulykkestilfælde efter klagerens opfattelse er fremprovokeret af knæsvigt - et forhold, der ikke blev ordentligt belyst ved Arbejdsskadestyrelsens ménfastsættelser i 2002 og 2005.

Det fremgår af sagen, at klageren den 30/9 1997 faldt ned ad en rulletrappe i Hamburg. Selskabet anerkendte den 4/9 1999 hændelsen som et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Af erklæring dateret 5/5 1999 fra overlæge T.K. organkirurgisk afdeling fremgår:

"Ovennævnte patient har oplyst til mig, at han den 22.09.97 i formiddagstimerne (ca. kl. 10.15) malede væg på eget hus i Florida.

Han faldt ned ad stigen, landede på betongulv og slog ryggen.
Den 29.09.97 påbegyndte han rejse til Danmark, hvor han ankom den 30.09.
Fra den 22.09.97 har han haft smerter i ryggen med udstråling til begge ben.
Den 30.09.97 ved ankomst til Hamburg faldt hr. F. ned ad den rullende trappe (escalator).
Han rullede flere gange rundt, slog kolbøtter og landede på et hårdt trin, slog ryggen og hovedet.
Var ikke hos læge.

Første konsultation hos mig den 20.10.97 og patienten klagede over uholdbare smerter i nyreregionen med udstråling til begge hofter. Nedsat sensibilitet.

Røntgenundersøgelse af columna lumbalis og venstre knæ den 22.10.97 viste, at der er acrolysis af 4. lumbalhvirvel, hvis corpus er gledet godt 1 cm frem i forhold til lumbalhvirvel nr. 5.

Tæt mellemliggende intervertebralrum er snævert med betydelig randsklerosering. De øvrige hvirvler er normale bortset fra brodannelse, osteofytdannelse fortil mellem 3. og 4. lumbalhvirvel. Røntgen af venstre knæ viser på venstre side moderat forsnævring af mediale ledkammer uden randosteofytter eller sklerosering. Højre knæ er normal.

Hr. F. klager over daglige smerter i ryggen med udstråling til begge ben og i maven. Ved objektiv undersøgelse af rygsøjlen findes direkte ømhed over processus spinosus L-3,4,5. Laseque bilateralt ved 40 grader. Ingen muskelatrofi.
Laguerre på venstre side, Valleix punkter bilateralt +, Verneill +.
Fri bevægelse i begge hofteled. Venstre underekstremitet, let atrofi af musculus quadriceps femoris, smertereaktion ved maksimal fleksion og rotation i knæled."

Af erklæring dateret 7/12 1999 fra speciallæge i neuromedicin og neurokirurgi M.R. fremgår bl.a.:

"**Konklusion:**
67-årig mand, der efter skolegangen sejlede en del. Var herefter tilmeldt Fremmedlegionen i elitetropperne fra 1956-62.

Siden 1966 arbejdet i forsikringsselskab indtil han i 1983 flyttede til Amerika.

Patienten har været fuldstændig rygrask indtil han den 22. september 1997 faldt fra ca. 4 meters højde direkte på ryggen.

Symptomerne forværredes efter han en uge senere faldt ned ad rulletrapper efter at være kommet til Hamburg på vej til Danmark.

> Patientens rygsmerter har været konstant tilstedeværende, forværres betydeligt under fysisk belastning.
>
> Der er af og til udstråling af smerterne til nederste del af abdomen samt sv. t. øverste del af femorae.
>
> Det kniber efterhånden for patienten at styre underekstremiteterne under gangen, da han føler sig usikker.
> Har været til røntgenundersøgelse af columna lumbalis i oktober 1997, der viste spondylolisthesis cum arcolysis L 4/5 på ca. 1 cm, samt udtalt randproliferation.
>
> Man må betragte patientens tilstand som værende stationær."

Efter en del korrespondance mellem selskabet og klageren fastsatte selskabet méngraden til 18 %. Af anerkendelsesskrivelsen fra maj 2000 fremgår:

> "Ud fra Deres samlede gener i ryg og ben samt balancebesvær har vi derfor vurderet Deres mén til i alt 18 %."

Selskabet har på baggrund af en drøftelse med klageren i skrivelse af 17/12 2001 til klageren anført:

> "Lægekonsulenten vurderer at de gener som kan henføres til uheldet i 1997, svarer til et varigt mén på i underkanten af 18 %. Slidgigten som er konstateret i begge dine knæ, har ingen sammenhæng med uheldet og indgår således ikke i vurderingen."

Sagen blev forelagt for Arbejdsskadestyrelsen, som i udtalelse dateret 19/4 2002 vurderede méngraden til 18 %.

Klageren anlagde herefter sag mod selskabet med påstand om udbetaling af erstatning svarende til en méngrad på 70 %. Ved dom af 24/2 2004 afviste Retten i Kolding sagen med henvisning til, at Arbejdsskadestyrelsens afgørelse af méngraden i henhold til forsikringsbetingelserne var bindende. Klageren blev pålagt 24.000 kr. i sagsomkostninger. Klageren kærede omkostningsafgørelsen til landsretten, som ved kendelse dateret 28/4 2004 forhøjede sagsomkostningsbeløbet til 30.000 kr.

Ved skrivelse af 15/6 2005 rettede klagerens advokat henvendelse til selskabet. Af skrivelsen fremgår, at klageren den 6/12 2004 havde været udsat for en følgeskade efter ulykken den 30/9 1997. Advokaten oplyste, at sagen var indbragt for Arbejdsskadestyrelsen, som havde opfordret ham til at rette henvendelse til selskabet. Advokatens skri-

velse var bilagt en redegørelse, hvori klageren har oplyst, at han den 6/12 2004 var kommet til skade, idet knæene knækkede under ham, da han var på vej op ad en loftstige. Han har videre oplyst, at han med sin højre hånd nåede at gribe fat i et spær og derved afværgede et fald tre meter ned på et betongulv.

Ved skrivelse af 22/7 2005 til klagerens advokat meddelte selskabet, at det betragtede den anmeldte følgeskade som et selvstændigt ulykkestilfælde.

Ved skrivelse af 17/8 2005 til Arbejdsskadestyrelsen tilkendegav klagerens advokat, at Tryg Forsikring A/S havde afvist, at der var tale om en følgeskade. Af skrivelsen fremgår videre:

> "Min klient har på ny kontaktet speciallæge i ortopædisk kirurgi E.K.P. i O. Jeg vedlægger erklæring fra kirurgi E.K.P. udfærdiget d. 8. august 2005. Det fremgår heraf, at der er tale om en følgeskade af den tidligere skade tilbage fra 30. september 1997. Jeg skal således høfligst anmode om, at den følgeskade, der er overgået P.W.F., optages enten til selvstændig vurdering eller indgår i den samlede ménvurdering, der har været behandlet ved Arbejdsskadestyrelsen de seneste 17 måneder.
>
> Min klient har forespurgt til, hvorvidt Arbejdsskadestyrelsen vil behandle sagen under ét, eller der vil fremkomme to afgørelser med hensyn til ménfastsættelsen.
>
> Da Arbejdsskadestyrelsen tidligere har givet udtryk for, at der formelt i Arbejdsskadestyrelsen er tale om to sager, skal der betales gebyr."

Ved skrivelse af 6/2 2006 anmodede klagerens advokat selskabet om udbetaling af erstatning med henvisning til en bilagt udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen. I denne udtalelse, dateret 24/11 2005, hedder det:

> "Skadens dato: 6. december 2004
> ...
> Vi er blevet bedt om en udtalelse om den medicinske invaliditet/varigt mén.
>
> **Vurdering**
> Vi vurderer den medicinske invaliditet/det varige mén til 10 procent.
>
> **Sagsfremstilling**
> Det fremgår af sagens akter, at P.F. den 6.12.2004 faldt og holdt fast i loftsbjælke med højre arm. Han klagede over smerter i armen og den farvedes gul/sort. Der blev konstateret overrivning af bicepsmuskelen ved overgang mellem sene og muskel.
>
> Han klager over nedsat, kraft over albuen."

Af udtalelse dateret 20/12 2005 fra Arbejdsskadestyrelsen fremgår:

"Skadens dato: 30. september 1997
...
Vurdering
Vi vurderer den medicinske invaliditet/det varige mén til 18 procent.

Vi har tidligere ved udtalelse af 19. april 2002 vurderet méngraden efter ulykken den 30. september 1997 til 18 procent.
...
Skadelidte klager over lændesmerter, blæreproblemer, hoftegener, knægener, hovedpine og hukommelsesgener.

Skadelidte har efterfølgende været udsat for en skade på sin højre arm/hånd. Vi har ikke vurderet disse følger i denne sag.
...
Vi har i samråd med vores ortopædkirurgiske og neurologiske lægekonsulenter vurderet, at det alene er gener fra lænden med middelsvære konstante smerter med udtalt bevægereduktion, der er en følge efter ulykken og har vurderet, at de øvrige gener skyldes andre forhold end ulykken."

Klagerens advokat og selskabet førte herefter en omfattende korrespondance om spørgsmålet om årsagsforbindelse/følgeskade.

Den 5/9 2006 anmeldte klagerens advokat, at klageren havde pådraget sig en skade på venstre skulder. Af anmeldelsen fremgår, at skaden var opstået den 14/7 2006, hvor klagerens knæ svigtede, da han skulle rejse sig. Selskabet afviste den 8/9 2006 skaden som dækningsberettigende.

Ved skrivelse af 5/9 2006 indbragte klagerens advokat sagen for Ankenævnet for Forsikring. Klageren har i et bilag til advokatens klageskrivelse anført:

"**1. Sagsfremstilling.**
Undertegnede var d. 30. september 1997 udsat for en faldulykke på en rulletrappe i Hamborg lufthavn, da jeg sammen med min kone var på vej til Danmark på ferie. Da jeg på ingen måde på grund af smerter var i stand til at køre bilen fra Hamborg til Danmark, måtte min kone mod sædvane køre turen. Efter ankomst til Danmark anmeldte jeg forholdet over for mit forsikringsselskab og kontaktede en dansk læge.

Efter flere genvordigheder fastsatte forsikringsselskabet min méngrad til 18 % og udbetalte erstatning i henhold hertil. Denne méngrad er senere bekræftet af Arbejdsskadestyrelsen.

D. 6. december 2004 var jeg udsat for et traume, da mine knæ svigtede under mig. Dette traume var med baggrund i faldulykken i 1997. Dette er godtgjort ved speciallæge i ortopædisk kirurgi E.K.P., Klinik for Ortopædisk Kirurgi og Sportsmedicin ApS, O. Méngraden er her af Arbejdsskadestyrelsen fastsat til 10 %. Forsikringsselskabet har nægtet at anerkende dette som en følgeskade.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet?
Opnå en erstatning der er i overensstemmelse med min faktisk méngrad anslået til ikke under 50 %, og at forsikringsselskabet anerkender følgeskade d. 6.12.2004 efter faldulykken d. 30. september 1997."

Advokaten har den 7/9 2006 i et tillæg til klageskrivelsen anført:

"Min klient ønsker præciseret, jfr. E.K.P.s udtalelse, at der er tale om, at de traumer, min klient kontinuerligt har, er udtryk for direkte følgeskader efter ulykken d. 30. september 1997. Min klient har ligeledes bedt mig præcisere, at hans tilstand nu har en karakter, der gør, at han ved rejser transporteres i kørestol i lufthavnene af lufthavnspersonalet."

Speciallæge i ortopædisk kirurgi E.K.P. har i journaludskrift anført:

"**Forløb og efterbeh**.: 27.05.03 undersøgt pga. overvejende knæproblemer. Pt. har haft et alvorligt traume hvor han styrtede på en rulletrappe den 30.9.97 i Hamborg lufthavn.
Pt. er tidl. vurderet mhp. rygskade efter uheldet, men vi kan nu konstatere, at han også må have pådraget sig en ruptur i forreste korsbånd i det højre knæled og muligvis også en lateral ligamentlæsion i venstre fodled.
...
Henvender sig overvejende pga. problemer med knæene. Pt. var udsat for en skade den 30.9.97 hvor han styrtede ned ad en rulletrappe i lufthavnen i Hamborg. Forud for denne skade har pt. ikke haft nogen symptomer fra bevægeapparatet, men efter skaden har han haft tiltagende problemer med både ryg og knæled og også lidt med hofter og fodled.
Der har været kørt en forsikringssag på skaderne og den har tilsyneladende overvejende koncentreret sig om pt.s ryg.
Pt. har ikke tidl. haft nogen alvorlige skader.
Objektivt: der er fri bevægelse i begge hofter uden smerter i yderstillingerne.
Højre knæled bevæges 0/120, der er slidgigtforandringer på indersiden af knæet, der er indvendig sideløshed i knæet, men herudover en tydelig forreste skuffeløshed.
På venstre side er der en bevægelse på 0/130. Her er der ingen skuffeløshed, men lettere slidgigtforandringer i den indvendige side af knæet.
På nærmere udspørgen oplyser pt., at der var hævelse og ømhed i det højre knæled efter faldet i 97.
Højre fodled er stabilt og det bevæges bagud 20 gr. og nedad 40 gr. Venstre fodled er løst lateralt og der er en seneknude på forsiden af fodleddet. Om der har været

egentlige skader i forbindelse med faldet i 97 er nok lidt usikkert, idet fodledsskader i ungdommen, er så almindelige, men da pt. oplyser, at han har været gået igennem helbredsmæssigt til en tidl. forsikring og at der dengang ikke blev påvist noget kan vi ikke udelukke, at løsheden i venstre fodled også kan henføres til skaden i 97."

I skrivelse dateret 13/10 2003 har speciallæge i ortopædisk kirurgi E.K.P. til klageren oplyst:

"Du har bedt mig om at give en forklaring på, hvorfor tilstanden i dit højre knæ er blevet så udtalt efter den skade du havde i Hamborg lufthavn i 1997. Vi ved fra tidligere helbredsundersøgelser, at du forud for denne tid ikke havde helbredsmæssige problemer med benene. Da du heller ikke har været udsat for tidligere alvorlige skader med dine ben, må vi formode, at symptomerne er accelereret efter skaden i Hamborg. Det vi finder ved almindelig undersøgelse af dine ben er lettere slidgigtforandringer i det venstre knæ, men mere udtalt slidgigtforandringer i det højre knæ.
I højre knæ er der en tydelig skuffeløshed og indvendig sideløshed som udtryk for, at du har pådraget dig 2 ledbåndsskader både en forreste korsbåndsskade og en indvendig sideledbåndsskade. Disse skader er med stor sandsynlighed opstået ved det fald du havde på den rullende trappe i Hamborg.
Herudover kan vi påvise en instabilitet i det venstre fodled, som ikke findes i det højre, så der er tidligere sket en overrivning af de udvendige sideledbånd i venstre fodled og da det ikke er påvist ved de tidligere helbredsundersøgelser er der også mest sandsynlighed for, at henføre det til skaden i 97. Fodledsskaden gør, at det venstre ben ikke helt kan kompensere for instabiliteten i det højre knæ, og det bevirker så, at slidgigtforandringerne i højre knæ tiltager og at den hastige forværring der er sket i din tilstand må henføres til instabiliteten i det højre knæ på grund af korsbåndsskade og indvendig sideledbåndsskade."

I oversigt over undersøgelsesforløb dateret 24/10 2006 har speciallæge i ortopædisk kirurgi E.K.P. anført:

"Oversigt over undersøgelsesforløb ved Speciallægeklinikken, ..., O. ...:
27.05.03: undersøgt pga. problemer med højre knæled. Pt. var den 30.09.97 udsat for et alvorligt uheld i Hamborg lufthavn, hvor han styrtede ned af en rulletrappe. **Før** dette uheld var der slet **ingen problemer med knæene eller bevægeapparatet i øvrigt**, og han havde tidl. været undersøgt i forbindelse med helbredserklæring til en livs/pensionsforsikring ved overlæge T.K., hvor der ikke var bemærkninger til knæenes tilstand, eller andre helbredsmæssige problemer. Attesten blev indsendt til Tryg Forsikring.

Han var tiltagende generet af problemer med det højre knæled, og der var nedsat bevægelse og tydelig skuffeinstabilitet i knæet, som udtryk for totalruptur i forreste korsbånd. Konklusionen blev, at **korsbåndsskaden** måtte være **opstået i forbindelse med faldet i Hamborg den 30.09.97**, men ikke blevet diagnosticeret primært pga. andre ledsagende læsioner. **Billedmateriale af knæene er indsendt sammen**

med skadeanmeldelsen, som dokumentation for, at der var knæskade ved uheldet i Hamburg.

08.10.03: behandlet for væskedannelse i højre knæled.

18.05.04: kontrolundersøgelse af knæenes tilstand, uændret tydelig instabilitet i højre knæled og begyndende slidgigtskurren.

16.09.04: smerter i venstre knæ efter han havde drejet rundt på knæet, da han steg ud af bil. Pt. havde pådraget sig en plantarisseneruptur og ingen årsagssammenhæng med tidl. skader.

22.10.04: sammenskrivning af problematikken til Arbejdsskadestyrelsen, ingen nye oplysninger.

12.07.05: undersøgt pga. skade opstået efter et ny **totalt svigt i det højre knæ**, medens han den 06.12.04 var på vej op på et loft. Han kom til at hænge i den ene arm over en hanebjælke og pådrog sig en **ruptur i højre biseps brachii** (overarmsmuskulatur). Skaden var en **direkte følge** af korsbåndsrupturen fra 30.09.97, knæsvigtet opstår, når vægten føres over det ustabile knæ på vej op af trappe. Så der må også fremover forventes hyppige knæsvigt.

16.06.06: undersøgt pga. tiltagende problemer med knæene mest udtalt i det højre, hvor **slidgigten accelererer hurtigt pga. instabiliteten**, men stadig ikke behov for knæalloplastik.

11.08.06: undersøgt pga. fald efter yderligere knæsvigt **som følge af i det** [u]**stabile højre knæled**. Der var hævelse i slimsækken over venstre albue. Tilrådet isafkøling.

05.10.06: undersøgt pga. nyt fald opstået som **direkte følge af knæsvigt i det ustabile højre knæ efter skaden 30.09.97**. Havde pådraget sig en forstuvning af venstre tommelfinger. Der blev ikke fundet nogen instabilitet eller ledbåndsskader i fingeren, så det forventes, at skaden vil aftage uden behandling."

Nævnet har fået forelagt de fremlagte fotografier af det skadede knæ.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 27/9 2006 til nævnet anført:

"Det er forsikrede, som har bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet den 30. september 1997 og skaderne, som skete ved hændelserne den 4. december 2004 og 14. juli 2006.

Tilstanden efter skaderne som følge af ulykkestilfældet den 3. september 1997, har været stationær længe, hvorfor det varige men som følge af dette ulykkestilfælde også kunne fastsættes til 18%. Der er således udbetalt erstatning for de varige gener forsikrede må leve med som følge af ulykkestilfældet.

Der er heller ikke tale om forværring af de oprindelige skader, idet der er tale om skader på venstre og højre arm.

Endvidere har forsikrede ikke løftet bevisbyrden for, at der er årsagssammenhæng mellem skaderne den 4. december 2004 og 14. juli 2006 og ulykkestilfældet den 30. september 1997, herunder at det skulle være følgeskader. Tværtimod synes de lægelige oplysninger, herunder de nyeste journaloplysninger, at dokumentere, at årsagen til forsikredes fald er problemer med knæene i form af slidgigt og en gammel knæskade, som i øvrigt ikke er dokumenteret som værende en følge af ulykkestilfældet den 30. september 1997.

På denne baggrund må vi fastholde, at forsikredes varige men efter ulykkestilfældet den 30. september 1997 korrekt er opgjort til 18 %, at de efterfølgende i 2004 og 2006 anmeldte gener ikke er direkte følger af ulykkestilfældet 30. september 1997, og at der derimod er tale om, at forsikrede har anmeldt af to nye hændelser, der er sket efter forsikringens ophør den 26. december 2000, og at vi allerede derfor ikke kan yde erstatning for disse skader.

Afslutningsvis skal vi henvise til ankenævnskendelse nr. 63.586."

Heroverfor har klagerens advokat i skrivelse af 6/11 2006 til nævnet anført:

"Det er ligeledes min opfattelse, ved en gennemgang af de akter, der ligger, at sagen i Tryg Forsikring har været genstand for en lemfældig, tilfældig og ikke særlig seriøs behandling. Der ligger interne notater fra Tryg Forsikring i sagen, der desværre dokumenterer dette. Det er ligeledes kommet til udtryk ved brev af 27. september 2006, som Tryg Forsikring har fremsendt til ankenævnet, og brevet er skrevet af P.E. i kvalitetsafdelingen. Min klient er helt naturligt blevet opbragt over disse helt horrible, forkerte og tilfældige anførelser, således at han med klister og blækpen har udfærdiget kommentarer til Tryg Forsikrings brev."

Nævnet har fået forelagt det omtalte brev, hvor klageren har kommenteret selskabets skrivelse.

Selskabet har i skrivelse af 1/12 2006 til nævnet anført:

"Derudover må vi fastholde, at uanset om der har været knægener efter ulykkestilfældet den 30. september 1997 eller ej, er de to efteranmeldte skader to nye selvstændige ulykkestilfælde, der er sket på et tidspunkt, hvor der ikke var en ulykkesforsikring i kraft hos os og derfor er afvist af os: Den ene skade sker den 6. december 2004 (Knæene svigter og højre skulder og arm beskadiges), og den anden skade sker den 14. juli 2006 (Knæ svigter og vestre albue beskadiges).

Vi fastholder denne afvisning af disse to skader og har ikke i øvrigt bemærkninger til det fremsendte brev.

> Vi skal dog gøre opmærksom på, at vi på ingen måde har eftergivet P.W.F. de af os ved kendelse fra Vestre Landsret tilkendte sagsomkostninger på 30.000 kr., og foretager os det nødvendige igennem vores inkassoafdeling for at få beløbet inddrevet."

Her overfor har klagerens advokat i skrivelse af 13/12 2006 til nævnet anført:

> "Tryg Forsikring A/S fastholder afvisningen af skade d. 6. december 2004 og 14. juli 2006 som følgeskader. Jeg vedlægger brev af maj 2000 fra Tryg-Baltica, hvoraf fremgår at det fastsatte mén er en samlet vurdering af gener i ryg og ben samt balancebesvær.
>
> Med hensyn til de anførte sagsomkostninger er disse frafaldet af Tryg Forsikring A/S."

Hertil har selskabet i skrivelse af 5/1 2007 bemærket:

> "Brevet giver alene anledning til på ny at bemærke, at vi ikke har eftergivet P.W.F. de af os ved kendelse fra Vestre Landsret tilkendte sagsomkostninger på 30.000 kr."

Nævnet udtaler:

De oplysninger, der er forelagt nævnet, herunder navnlig de lægelige udtalelser fra 1999-2000 samt udtalelserne fra Arbejdsskadestyrelsen, gør det ikke sandsynligt, at de tilkomne gener efter uheldene den 6/12 2004 og den 14/7 2006 er følger af klagerens ulykkestilfælde i 1997.

Spørgsmålet om størrelsen af den méngrad, der er en direkte følge af ulykken, kan i øvrigt indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, men nævnet finder, at en méngrad på mere end 18 % efter ulykkestilfældet den 30/9 1997 ikke er godtgjort i en sådan grad, at nævnet for sit vedkommende har fundet anledning til på ny at forelægge spørgsmålet for Arbejdsskadestyrelsen.

Nævnet finder således ikke grundlag for at pålægge selskabet at udbetale yderligere erstatning.

Herefter og idet nævnet finder, at selskabet ikke har opgivet kravet på sagsomkostninger tilkendt ved landsretten,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand